

Szanowni Państwo,

W kwietniu z okazji Walnego Zebrania gościliśmy nowego metropolitę warszawskiego, abp. Kazimierza Nycza.

Podczas Mszy świętomarcińskiej, poprzedzającej Walne Zebranie, arcybiskup powiedział, że gdy kard. Macharski wysyłał seminarzystów do Warszawy, upominał ich, że nie można być w Warszawie i nie odwiedzić dwóch miejsc: kościoła św. Marcina i Lasek. Arcybiskup Nycz dodał, że „Kościoła warszawskiego chce się uczyć w różnych miejscach, ale w szczególności w kościele świętomarcińskim”.

U progu Walnego Zebrania nasz pasterz przedstawił w skrócie wizję swojej posługi względem środowisk świeckich. Mówił o tym, że w teologii świeckich w Kościele popełniono jeden zasadniczy błąd. Świeccy nie są – jak często sądzono – przedłużeniem ramienia hierarchii. Mają oni bowiem swoją własną rolę i swoje własne miejsce. Są w związku z tym przedłużeniem ramienia Chrystusa.

Pomyślałem sobie wówczas, że radosny okrzyk „*habemus papam*” ma czasami swój lokalny, diecezjalny wymiar.

Piotr M. A. Cywiński

07.05. poniedziałek, godz. 19.00

Polska polityka wschodnia

w dyskusji udział wezmą

prof. Adam Rotfeld

b. minister spraw zagranicznych,
członek Rady Konsultacyjnej Sekretarza Generalnego ONZ
ds. rozbrojenia

min. Paweł Kowal

wiceminister spraw zagranicznych,
poseł na Sejm V Kadencji

Bartłomiej Sienkiewicz

ekspert ds. wschodnich

Spotkanie współorganizowane z ZSS UW
odbędzie się w Auli im. Adama Mickiewicza
w **Audytorium Maximum UW**
ul. Krakowskie Przedmieście 26/28

ZARZĄD
SAMORZĄDU STUDENTÓW
UNIWERSYTETU WARSZAWSKIEGO

18.05. piątek, godz. 17.30

Sacrum i profanum

Różnice w mentalności Polaków i Niemców

Brigitte Waterkott-Lipscher

niemiecki teolog katolicki

Winfried Lipscher

niemiecki teolog katolicki

jeden z sygnatariuszy Memorandum Bensberger Kreis w 1968 roku

Prowadzenie – Tomasz Kurtz

Spotkanie odbędzie się w **jezuickim BOBOLANUM** – Auli Papieskiego Wydziału Teologicznego
przy ul. Rakowieckiej 61 w Warszawie

Klub Inteligencji Katolickiej, ul. Oboźna 7 lok. 55, 00-332 Warszawa

tel.: (+48-22) 827.39.39, 826.86.68; fax: (+48-22) 827.29.04

konto bankowe Klubu

BISE, III Oddział w Warszawie, nr 94 1370 1037 0000 1701 4454 5700

SUBKONTO na zakup i remont siedziby: PKO BP 79 1020 1156 0000 7102 0063 0988

◆ POZOSTAŁE ZEBRANIA OGÓLNE ◆

1 – 2 – 3 – 4 wtorek – piątek	KLUB NIECZYNNY
07.05. poniedziałek godz. 19.00	Polska polityka wschodnia (I strona) Adam Rotfeld, Paweł Kowal, Bartłomiej Sienkiewicz
08.05. wtorek godz. 16.00	Czytamy Nowy Testament dr Stanisława Grabska
10.05. czwartek godz. 17.00	Spotkanie Sekcji Kulturalno-Turystycznej Zaprasza Halina Truss-Uziembło
13.05. niedziela godz. 11.45	Spotkanie w Nazarecie dzieci do lat siedmiu Zaprasza Sekcja Emaus
14.05. poniedziałek godz. 17.30	Spotkanie formacyjne z o. Zygmuntem Perzem SJ Sanktuarium oo. Jezuitów przy ul. Rakowieckiej 61 Zaprasza Sekcja Emaus
15.05. wtorek godz. 16.00	Czytamy Stary Testament dr Stanisława Grabska
18.05. piątek godz. 17.30	Sacrum i profanum. Różnice w mentalności Polaków i Niemców (I strona) Brigitte Waterkott-Lipscher, Winfried Lipscher; prowadzenie – Tomasz Kurtz (szczegóły na s. 8) Zaprasza Sekcja Polsko-Niemiecka wraz z „Przeglądem Powszechnym”
20.05. niedziela godz. 11.00	MSZA ŚWIĘTA KLUBOWA w kościele św. Marcina Oprawę Mszy Świętej przygotowuje Sekcja Współpracy z Katolikami na Wschodzie
20.05. niedziela godz. 10.15	Czytanie Ewangelii wg św. Łukasza, rozdz. 1 Kard. Stanisław Dziwisz – „Świadectwo” Zaprasza Sekcja Ewangelijna
22.05. wtorek godz. 16.00	Czytamy Nowy Testament dr Stanisława Grabska
24.05. czwartek godz. 18.00	Debata wokół polityki rodzinnej – kolejne spotkanie z cyklu (szczegóły na s. 7) Zaprasza Teresa Kapela
29.05. wtorek godz. 16.00	Czytamy Stary Testament dr Stanisława Grabska
31.05. czwartek godz. 17.30	Spotkanie ekumeniczne w kościele św. Marcina Zaprasza ks. rektor Andrzej Gałka
02.06. sobota	XXVII PIELGRZYMKA KIK-ów na Jasną Górę Wyjazd w piątek, 1 czerwca, o godz. 16.00

SERDECZNIE ZAPRASZAMY DO CZĘSTOCHOWY**XXVII Pielgrzymka
Klubów Inteligencji Katolickiej**

Tegoroczna, **27. już pielgrzymka KIK-ów na Jasną Górę** odbędzie się w sobotę, **2 czerwca 2007 roku**.

Oto program pielgrzymki:

Piątek – 1 czerwca

- **godz. 16.00** – Wyjazd z Warszawy, ul. Oboźna 7 (siedziba Klubu);
- **godz. 20.00** – Przyjazd do Częstochowy, zakwaterowanie;
- **godz. 21.00** – Apel Jasnogórski.

Sobota – 2 czerwca

- **godz. 9.30** – Msza św. koncelebrowana przez kapelanów KIK w Kaplicy Matki Bożej;
- **godz. 11.30-13.30** – Wykłady w Auli Jana Pawła II;
- **godz. 13.45** – Modlitwa i złożenie kwiatów pod pomnikiem Prymasa kard. Stefana Wyszyńskiego;
- **godz. 14.00** – Droga Krzyżowa na wałach jasnogórskich, którą poprowadzi KIK Lubaczów, a następnie złożenie kwiatów pod pomnikiem Ojca Świętego Jana Pawła II.
- **godz. 16.00** – Wyjazd do Warszawy.

Przewidywany **koszt pielgrzymki – 70 zł** (autokar i nocleg). **Zgłoszenia przyjmujemy** w Sekretariacie Klubu **do dnia 10 maja br.** (gwarantowany nocleg). Po tym terminie również przyjmujemy zgłoszenia, nie gwarantując jednak noclegu.

Jakub Kiersnowski

◆ KOMUNIKATY I KOMENTARZE ◆

**ARCYBISKUP KAZIMIERZ NYCZ:
Chylę czoła przed dokonaniem
Klubu Inteligencji Katolickiej**

Chylę czoła przed dokonaniem warszawskiego Klubu Inteligencji Katolickiej – powiedział abp Kazimierz Nycz podczas Walnego Zebrania KIK w Warszawie 22 kwietnia. Metropolita dodał, że – doceniając dotychczasowe zasługi KIK w sferze kulturalnej, edukacyjnej i formacyjnej – zachęcałby to środowisko do większej obecności jego członków na arenie politycznej. Jej celem winno być wnoszenie tam chrześcijańskiego świadectwa.

Fot. Tomasz Kiersnowski

Zgromadzeni na Walnym Zebraniu członkowie zwyczajni Klubu

Abp Nycz podkreślił wielkie zasługi KIK w sferze intelektualnej, wychowawczej i kulturalnej oraz publiczną aktywność tego środowiska w najważniejszych momentach powojennej historii Polski. Jako świetlane tego przykłady wymienił działalność koła poselskiego "Znak", zaangażowanie w tworzenie opozycji demokratycznej w latach 70. i budowanie "Solidarności".

Fot. Tomasz Kiersnowski

Arcybiskup Kazimierz Nycz rozpoczyna spotkanie

Podziękował członkom KIK za – jak to ujął – "wielkie zasilenie myślą chrześcijańską tego, co działo się wówczas w Polsce". Podkreślił też, że pierwszy szef rządu demokratycznej Polski, Tadeusz Mazowiecki, wywodził się właśnie ze środowiska KIK.

Nawiązując do obecnej sytuacji warszawskiego Klubu Inteligencji Katolickiej, abp Nycz zachęcał do kontynuowania wypracowanej w tym środowisku postawy odpowiedzialności katolików za kształt życia publicznego w Polsce, polityki nie wyłączając. Apelowal o wychowywanie takich katolików świeckich, którzy będą zdolni do odpowiedzialnego działania także w tej sferze. Dodał, że wielką wartością warszawskiego KIK-u jest wielopokoleniowość i zdolność przekazywania młodym doświadczenia starszych działaczy.

"Nie róbcie grubej kreski i nie mówcie, że nasza rola jako katolików nie powinna dotyczyć także i sfery politycznej" –

apelował arcybiskup. Wyjaśniał, że to komuniści pragnęli, aby katolicy modlili się w kościołach, a politykę zostawili komu innemu. "Teraz tę sprawę trzeba brać we własne ręce, niezależnie od tego, że panuje opinia, iż można je w ten sposób ubrudzić. Chrześcijanin nie może być człowiekiem, który będzie się zajmował tylko tym, co uważa za czyste. Trzeba wchodzić we wszystkie sfery społeczne, nawet te najtrudniejsze i dawać tam świadectwo" – tłumaczył członkom KIK.

"Nie bójcie się zaangażowania politycznego, wychowujcie ludzi, którzy będą do tego zdolni" – apelował. Dodawał, że winno być to przygotowanie do działalności publicznej zgodnie z własnym sumieniem, na zasadzie autonomii religii i polityki, a nie – jak to często jest robione w Polsce – wypisywania haseł religijnych na sztandarach politycznych.

Abp Nycz mówił wiele o znaczeniu apostołstwa laikatu w dzisiejszej Polsce. Uznał – nawiązując do myśli Karola Wojtyły – że jest to jedna z najważniejszych spraw stojących obecnie przed Kościołem.

Apelował o prawidłowe rozumienie teologii tegoż apostołstwa. Nawiązując do braku sukcesu Akcji Katolickiej, stwierdził, że przyczyną tego jest nieprawidłowa teologia apostołstwa laikatu. Bazuje ona na zasadzie, że świeccy powinni być przedłużeniem "rąk księdza", zatem powinni wykonywać to, co im duchowieństwo zleci, pod jego kierunkiem. Takie myślenie nazwał wielkim błędem, za który dziś Kościół w Polsce bardzo drogo płaci. Przypomnił, że katolik świecki bynajmniej nie powinien być "przedłużeniem rąk księdza", lecz, że misja świeckich jest bezpośrednim przedłużeniem misji samego Jezusa Chrystusa. Odwołując się do czasów, kiedy jako młody kapłan formował się w Krakowie pod kierunkiem kard. Karola Wojtyły, przypomniał, że przyszły papież swoich księży nauczał, że jednym z najważniejszych kierunków działania Kościoła jest właśnie apostołstwo świeckich. "Księża mogą, owszem, zainicjować świeckich do działania, ale nie mogą przyjmować za nich odpowiedzialności, nie powinni nimi dyrygować. Muszą uznać ich własną odpowiedzialność, która wynika z tej misji, jaką każdemu świeckiemu powierzył sam Jezus" – mówił abp Kazimierz Nycz.

Nawiązując do priorytetów swej pracy jako arcybiskupa warszawskiego, abp Nycz wyjaśniał, że nie przyszedł tu jako strażnik, aby zgasić pożar. "Przyszedłem jako ogrodnik, aby pomóc wzrastać tym wszystkim roślinom, które są piękne i rozwijają się w łonie Kościoła warszawskiego. Chcę to robić z pomocą ludzi i licznych tutaj środowisk, także we współpracy z Klubem Inteligencji Katolickiej" – wyjaśniał.

Fot. Tomasz Kiersnowski

**Wręczenie nagrody Pro Publico Bono przyznanej Klubowi
Od lewej: Waldemar Rataj, Jerzy Buzek, Piotr Cywiński,
Marek Kielanowski**

Fot. Tomasz Kiersnowski

Od lewej: abp. Kazimierz Nycz, bp. Bronisław Dembowski
ks. prof. Andrzej Gałka

Przed Walnym Zebraniem warszawskiego KIK-u jego członkowie uczestniczyli we Mszy św. w kościele św. Marcina, sprawowanej pod przewodnictwem abp. Kazimierza Nycza. Koncelebrował bp. Bronisław Dembowski, wieloletni duszpasterz warszawskiego Klubu Inteligencji Katolickiej, oraz ks. prof. Andrzej Gałka, obecny kapelan KIK.

Zamieszczono za zgodą KAI

Całe wystąpienie abp. Kazimierza Nycza
podczas spotkania z członkami zwyczajnymi KIK-u
dostępne jest na stronie internetowej Klubu www.kik.waw.pl

WALNE ZEBRANIE SPRAWOZDAWCZE KLUBU INTELIGENCJI KATOLICKIEJ W WARSZAWIE 22 KWIETNIA 2007

Ważniejsze obszary działalności KIK 22 kwietnia 2006 – 22 kwietnia 2007

Rok sprawozdawczy 2006-2007 był przede wszystkim czasem obchodów 50. rocznicy założenia Klubu. Obchody były zwieńczeniem procesu pozyskania na własność nowej siedziby.

W tym czasie Klub Inteligencji Katolickiej funkcjonował przy ul. Oboźnej 7 w Warszawie. Mimo trudnych warunków lokalowych, licznych wyzwań czasu jubileuszowego oraz ogromu prac związanych z kupnem, remontem i adaptacją nowej siedziby Klub funkcjonował bez zakłóceń.

Oto, w największym skrócie, elementy charakterystyczne dla ostatniego roku klubowej:

Pół wieku KIK-u

W ramach obchodów jubileuszu w Klubie zorganizowano wiele ważnych i ciekawych projektów będących obrazem szerokiej działalności Klubu. W roku jubileuszowym Klub zorganizował:

- Seminarium dla licealistów – „Wybory w Systemie Demokratycznym”,
- Bieg Wielopokoleniowy,
- Warsztaty dziennikarskie dla młodzieży z Białorusi,
- Summerweek JECI-MIEC 2006,
- Spotkanie Obywatelskie dla organizacji pozarządowych,
- Wernisaż wystawy „Klub”,
- Uroczyste otwarcie nowej siedziby Klubu,
- Sesję "Pół wieku KIK-u",
- Uroczystą Jubileuszową Mszę Świętą,
- Jubileuszowy Bal charytatywny na rzecz Funduszu Stypendialnego KIK,

- Debatę pt.: „Czy dziś jeszcze można zdefiniować inteligencję?” (marzec 2006),
- Międzynarodową konferencję filozoficzną: „Emmanuel Lévinas: Filozofia, Teologia, Polityka”.

Spotkania Ogólne

W ramach statutowej działalności Klub był organizatorem comiesięcznych debat, konferencji, dyskusji lub wykładów przeprowadzanych w formie otwartych spotkań dla społeczności klubowej. W minionym roku gościliśmy m.in.: Leszka Balcerowicza, Władysława Bartoszewskiego, Izabelę Dzieduszycką, kard. Józefa Glempa, Stanisławę Grabską, ks. Michała Janochę, o. Dariusza Kowalczyka SJ, Tadeusza Mazowieckiego, o. Wacława Oszajcę SJ, Zygmunta Skórzyńskiego, Andrzeja Wielowieyskiego, ks. Tadeusza Isakowicza-Zaleskiego.

Udział Klubu w życiu Kościoła

Zarząd Klubu zorganizował specjalny wyjazd dla członków KIK-u na spotkanie i Mszę św., której przewodniczył Ojciec Święty Benedykt XVI na krakowskich Błoniach. W ramach obchodów VI Dnia Papieskiego Klub zorganizował (we współpracy z oo. Jezuitami) debatę pt.: „Lustracja i/lub miłosierdzie”. W kościele św. Marcina odbyły się rekolekcje adwentowe i wielkopostne, a przedstawiciele Klubu uczestniczyli w różnych międzynarodowych spotkaniach katolickich i chrześcijańskich. Klub był organizatorem Kongresu Ogólnopolskiej Rady Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich „Media miejscem ewangelizacji i troski o człowieka”.

Białoruś

Od ostatniego Walnego Zebrania członków zwyczajnych KIK w Klubie zorganizowano trzy duże projekty związane z Białorusią.

- Miesięczny pobyt w Polsce 100-osobowej grupy uczniów i nauczycieli z tajnego białoruskiego humanistycznego liceum im. Jakuba Kołasa. Podstawowym celem pobytu była możliwość przeprowadzenia w Polsce zajęć szkolnych w „normalnych” warunkach edukacyjnych.
- Projekt „Weekend w Polsce” to jesienne cotygodniowe przyjazdy 15-20-osobowych grup młodzieży białoruskiej. Przyjazdy miały charakter szkoleniowy. Projekt objął swoim zasięgiem 250 osób i był sfinansowany z dotacji Ministerstwa Spraw Zagranicznych.
- Trzecim wydarzeniem była budowa strony internetowej www.4bielrus.eu. Portal poświęcony jest najważniejszym wydarzeniom społeczno-polityczno-kulturalnym na Białorusi. Strona ma za zadanie informować Europę Zachodnią o wydarzeniach mających miejsce na Białorusi.

Sekcje

Wśród sekcji klubowych przywitaliśmy reaktywowaną Sekcję Polsko-Niemiecką. W trakcie powstawania jest nowa sekcja mająca na celu m.in. wydawanie dla środowiska Klubu periodyku „Kontakt”.

Nagroda „PONTIFICI” – budowniczemu mostów

W roku 2006 Klub po raz pierwszy przyznał ustanowioną przez siebie nagrodę dla osób wybitnie zasłużonych w budowaniu dialogu i dobra wspólnego. Laureatem I edycji nagrody został prof. Andrzej Zoll. Jury nagrody składa się z członków honorowych Klubu.

Nowa siedziba Klubu

W dniu 20 grudnia 2006 roku przedstawiciele Klubu podpisali z Polską Prowincją Zakonu Kaznodziejskiego oo. dominikanów umowę kupna-sprzedaży 24% udziałów w kamienicy przy ul. Freta 20/24a. Od tego dnia Klub posiada własną siedzibę na Nowym Mieście.

Trwają prace wykończeniowe naszej siedziby; przeprowadzka nastąpi w lipcu 2007 roku.

Nagrody

- **Totus** – w październiku 2006 roku Klub otrzymał wyróżnienie specjalne nagrody TOTUS za rok 2006 w kategorii „Propagowanie nauczania Ojca Świętego Jana Pawła II”.
- **Pro Publico Bono** – w listopadzie 2006 roku Klub został głównym laureatem VIII edycji Konkursu Pro Publico Bono, za 50-letnią działalność oraz projekt Białoruś. Z tym prestiżowym wyróżnieniem związana jest nagroda finansowa w wysokości 60 tys. zł, które Zarząd Klubu postanowił przeznaczyć na – będący w fazie przygotowań – „Fundusz Wolności” działający przy Funduszu Stypendialnym KIK.

Jakub Kiersnowski
Sekretarz KIK

TADEUSZ MAZOWIECKI MA 80 LAT

Był przez długie lata jednym z głównych przywódców naszych środowisk inteligencji katolickiej, określanym mianem „Ruchu Znak”. Powstawały one po wojnie w Krakowie z inspiracji abp. Adama Sapiehy, a w Warszawie, w okresie „października 1956, z poparciem Prymasa Tysiąclecia.

Mieliśmy szczęście, że w tych tragicznych dla kraju czasach mogliśmy korzystać z opieki tych niezwykłych książy Kościoła, ale równocześnie otrzymaliśmy od Opatrzności wielką szansę, której nie zmarnowaliśmy – grono wybitnych przywódców i ideowych inspiratorów, głównie pisarzy i publicystów: Turowicza i Stommę, Malewską, Woźniakowskiego i Wilkanowicza, Zawieyskiego, Świąćckiego i Grabską, Mazowieckiego i Eskę, ks. Piwowarczyka i ks. Ziębę. Po straszliwych stratach wojennych, zwłaszcza wśród inteligencji, mimo presji totalitarnego ustroju i zniewolenia cenzuralnego, potrafili oni rozbudzić od nowa, wspólnie z KUL i ATK, katolickie życie intelektualne i debatę ideową. W tych niezwykle trudnych warunkach udało im się osiągnąć dwie ważne rzeczy – skuteczne ożywienie i wspieranie reformy i odnowy soborowej Kościoła (często oznaczało to wspieranie odbudowy od podstaw działalności duszpastersko-katechetycznej) oraz zachowanie dostatecznej niezależności od władz komunistycznych, co zapewniło naszym środowiskom społeczny szacunek i autorytet moralny.

Prowadzona przez Mazowieckiego „Więź” potrafiła przez 30 lat swego istnienia w PRL podejmować, na ile się dało, trudne i kontrowersyjne problemy Kościoła z jednej oraz życia społecznego (gospodarki, kultury czy historii) z drugiej strony. Inspirowała też działalność Klubu (np. ważna sesja zorganizowana przez Mazowieckiego poświęcona „prawom człowieka”).

Mimo silnych nacisków ze strony władz komunistycznych i sporów wewnątrz samego ruchu znakowego w sprawie linii ideowej, udało mu się z godnością przejść przez wydarzenia lat 1968, 1970 i 1976 oraz utrzymać niezależną postawę ideową naszych środowisk. Osobista postawa i rola Tadeusza Mazowieckiego i jako pośła, i jako szefa „Więzi” miała szczególne znaczenie. Wraz z Zawieyskim i Stommą, a później także z Turowiczem i Świąćckim uratowali, przy wsparciu młodego pokolenia klubowego, ruch znakowy przed rozbitciem i zniewoleniem. Obrona studentów i pisarzy w roku 1968 oraz sprzeciw wobec groźnych zmian w Konstytucji, a także obrona represjonowanych po roku 1976 i współtworzenie przez Mazowieckiego i innych członków KIK

nielegalnego „Uniwersytetu Latającego” były ważnym wkładem naszych środowisk do tworzącej się opozycji demokratycznej.

Było też czymś naturalnym, że w 1980 roku, w czasie wielkiego strajku w Stoczni Gdańskiej, Mazowiecki stanął na czele komitetu ekspertów MKS – połowę z nich stanowili członkowie KIK-u w Warszawie, który przyczynił się wnie do osiągnięcia historycznych „Porozumień Gdańskich”. Później, w czasie stanu wojennego i negocjacji „Okrągłego Stołu”, był jednym z czołowych przywódców strony solidarnościowo-opozycyjnej. Po wielkim zwycięstwie wyborczym 4 czerwca, we wrześniu 1989 roku został pierwszym niekomunistycznym premierem po drugiej wojnie światowej w tej części Europy i rozpoczął wielką przebudowę ustrojową w Polsce. Ma również swój szczególny wkład do kultury politycznej Europy, bo udało mu się wprowadzić do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wręcz modelowe ujęcie chrześcijańskiej i humanistycznej inspiracji dla naszego ustroju politycznego.

Koleżeńki i wierny w przyjaźni, rzetelny i powściągliwy w działaniu i wypowiedziach cieszy się wciąż szerokim społecznym szacunkiem. My, jego koledzy i przyjaciele, pamiętamy też, w jak trudnych i wręcz dramatycznych warunkach rodzinnych pracował tak intensywnie przez kilkadziesiąt lat i intelektualnie, i społecznie. Stracił w ciągu niewielu lat dwie żony, zmarłe na nieuleczalne choroby, i sam prowadził swój dom i wychowywał trzech synów, a mimo to, zawsze można było na niego liczyć, gdy pojawiała się jakaś nowa, potrzebna społeczna inicjatywa.

Andrzej Wielowieyski

POLITYKA W IMIĘ WARTOŚCI

o Tadeuszu Mazowieckim w 80-lecie urodzin

Kiedy 24 sierpnia 1989 roku Tadeusz Mazowiecki stanął na mównicy sejmu PRL jako premier, był to zapewne najważniejszy dzień w jego życiu. Była to też kluczowa data w historii Polski, gdyż po raz pierwszy od zakończenia wojny ster rządu przejmował polityk nie należący do partii komunistycznej i od niej niezależny. Była to data ważna także w historii Europy, gdyż – pomijając pierwsze lata powojenne – po wschodniej stronie żelaznej kurtyny po raz pierwszy powstawał rząd, który nie był przedłużeniem woli partii komunistycznej. (...)

(Tadeusz Mazowiecki – red.) ukazywał kulturę i myśl katolicką zdolną do dialogu ze światem współczesnym, nowymi prądami filozofii i kultury, także kultury masowej. Mazowiecki pisał o przekraczaniu kredowych kół, którymi odgraniczały się od siebie środowiska laickie i katolickie. Należał do inicjatorów dialogu z wątpięcymi, ale też ateistami o humanistycznej postawie. Słowo „dialog” definiował jako zdolność do wstłuchania się w stanowisko drugiej strony, jej wrażliwość, wychodzenia im naprzeciw, by znajdować płaszczyznę tego co łączy, a potem iść dalej, pogłębiać dialog, szukać wspólnych rozwiązań.

Ta postawa dialogu z ludźmi lewicy, także przyznającymi się do marksizmu, po katolickiej stronie nie przez wszystkich była akceptowana, nieraz traktowano ją podejrzliwie. Tym bardziej dziś, gdy mało kto rozumie ówczesną żywotność autentycznie lewicowych postaw, dialog taki bywa lekceważony, a niekiedy wręcz staje się przyczyną oskarżeń. Tymczasem był on ważnym zjawiskiem, budzącym niepokój MSW i władz partii już na początku lat 60. jako forma „dywersji ideologicznej”, osłabiania morale młodych partyjnych intelektualistów. (...)

Jesienią 1977 roku Mazowiecki zorganizował w warszawskim KIK sesję „Chrześcijanie wobec praw człowieka”, która zgromadziła świetnych referentów zarówno z kręgów katolickich, jak świeckiej opozycji. Sala Klubu pękała w szwach. Byłem jednym z obecnych, wtedy po raz pierwszy widziałem Mazowieckiego i słuchałem jego niezwykle pięknego, przejmująco wygłoszonego przemówienia, którego istota zamykała się w zdaniach: *jest taki naród, który nie oczekuje i nie żąda rzeczy niemożliwych, który – posadzany o romantyzm – w ciągu tych 30 lat dowodził w ciężkich i dramatycznych chwilach, że wie, gdzie w istniejących warunkach jest granica możliwego i niemożliwego. (...) temu narodowi potrzeba nowego otwarcia, potrzeba oddechu, potrzeba rzeczywistego traktowania go jako podmiotu praw, jako podmiotu współodpowiedzialności za jego losy, za wspólne losy kraju.*

Słowem – by przejść do słowa kompromis – kompromis między rządzonymi a rządzącymi nie jest poza granicą naszych rozważań o prawach człowieka i obywatela, i o procesie rewindykacji tych praw. Ale chodzi o kompromis, a nie o poddaństwo myśli i postaw ludzkich. Wiemy jednak, że taki kompromis, który nie jest poddaństwem, musi być wywalczony. Tylko społeczeństwo, które okazuje swą zdolność do samoobrony w proteście i w budowie owej społecznej infrastruktury, o której mówiłem, tylko społeczeństwo, które w sobie zachowuje zdolność bycia podmiotem, może w ogóle coś ocalać i coś wywalczać. Słowa te zostały wypowiedziane w czasie, kiedy nic jeszcze nie zapowiadało kryzysu systemu komunistycznego, a jawnie występowała przeciw niemu garstka Polaków. (...)

Słowo „kompromis” miało tu znaczenie równie kluczowe, jak niegdyś słowo „dialog”, pojęcie zresztą nadal aktualne. Dialog bowiem między różnymi nurtami w „Solidarności” powinien prowadzić do osiągania wspólnoty celów i działań oraz do zawierania wzajemnych kompromisów. Dialog z władzami miał prowadzić do ustalenia wspólnej płaszczyzny tego, co najważniejsze dla obu stron i zawierania kompromisów, takich jak porozumienie sierpniowe i porozumienia późniejsze. Zasada dialogu i osiągania kompromisów była przeciwstawna wizji konfrontacji, permanentnego konfliktu, radykalizacji postaw i zachowań. Tymi zasadami Mazowiecki kierował się jako doradca Lecha Wałęsy i Komisji Krajowej, a także jako redaktor naczelny „Tygodnika Solidarność”. (...)

Kiedy Tadeusz Mazowiecki formował swój rząd, Polska była w bloku sowieckim krajem najdalej zaawansowanym w rozkładaniu dotychczasowego systemu. Istniał nadal Związek Sowiecki, w którym zwolennik reform Gorbaczow zmagiał się z ich oponentami w establishmencie oraz rosnącymi w siłę narodowymi i społecznymi ruchami oddolnymi. Dalszy bieg spraw w ZSRR był niepewny, z czego dobrze zdawały sobie sprawę Waszyngton i inne stolice europejskie. Polaków nakłaniano do powściągliwości i ostrożności, by nie przekroczyli owej granicy wytrzymałości Moskwy, która – choć bardzo przesunięta – wszak nadal istniała. Za południową i zachodnią granicą reżimy komunistyczne trzymały się mocno jeszcze przez kilka tygodni. Czynnikiem narastających tam buntów społecznych były przemiany w Polsce, zwłaszcza Okrągły Stół, wybory czerwcowe i powstanie rządu Mazowieckiego. W kraju, choć bardzo osłabiona wyborczą klęską, nadal istniała dwumilionowa PZPR i jej wielotysięczny aparat sprawujący władzę na wszystkich szczeblach administracji, gospodarki, mediów. Państwem w państwie pozostawały MSW i wojsko. W dodatku Polska znajdowała się na dnie kryzysu gospodarczego, szalała kilkusetprocentowa inflacja.

Nic dziwnego, że odjeżdżając z lokalu „Więzi” przy ulicy Kopernika do Urzędu Rady Ministrów zabrał ze sobą – wiszący od lat nad jego dawnym biurkiem – rysunek Jerzego Jaworowskiego przedstawiający Don Kichota. Trudno było nie zauważyć symboliki tego gestu.

Zrazu mogło się wydawać, że rząd Mazowieckiego będzie przysłowiowym kwiatkiem do kożucha, ograniczanym do minimum w zdolności do rządzenia przez siły dotychczasowego systemu. Stało się inaczej dzięki sile i determinacji obozu „Solidarności”, w tym postawie samego Mazowieckiego, który przeciął kontakty łączące rząd z KC PZPR i nakazał takie postępowanie swoim urzędnikom. (...)

Monografia rządu Mazowieckiego czeka nadal na swego historyka. Trudno o bilans wielu zmian i reform, które następowały tydzień po tygodniu. Prócz pakietu reform ekonomicznych za najważniejsze Mazowiecki uważał przygotowanie reformy samorządowej i zapowiedź wyborów, które miały zmienić układ sił w terenie i odsunąć od władzy zasiedziałą nomenklaturę. Nie mniej ważne było budowanie polskiej polityki zagranicznej uwolnionej od podporządkowania Moskwie i otwierającej proces wchodzenia w strukturę świata Zachodu. Jednym z kluczowych jej elementów było stworzenie nowych podstaw stosunków z Niemcami zmierzającymi do zjednoczenia i ostateczne ustalenie stanu prawnego polskiej granicy zachodniej, a także zapoczątkowanie dobrosąsiedzkich stosunków z coraz natarczywiej domagającymi się samostanowienia Litwinami i Ukraińcami. (...)

Ogromną karierę zrobiło zaczerpnięte z expose pojęcie „grubej linii”, która – w interpretacji krytyków Mazowieckiego, a wbrew jego intencjom – miała oznaczać anulowanie dawnych win i niesprawiedliwości ludzi komunistycznego reżimu.

Nie sposób zrozumieć polityki premiera Mazowieckiego w oderwaniu od jego wcześniejszej drogi życia, doświadczeń, rozumienia sensu polityki. Pojęcia dialogu, kompromisu, chrześcijańskiej odpowiedzialności w polityce, o czym mówił i pisał wielokrotnie wcześniej, określały jego decyzje jako premiera. Odbudowując demokratyczną Polskę, nie zamierzał nikogo eliminować z życia publicznego ze względu na wcześniej zajmowaną postawę.

Demokratyczna Polska nie miała nieść odwetu, miała być dobrem wszystkich obywateli. Przywrócone prawa obywatelskie i demokratyczne przysługiwać powinny wszystkim. Takie bowiem były od zawsze postulaty opozycji, obecnie zwycięska „Solidarność” miała potwierdzić, że głoszone wartości nie były jedynie grą. W polityce winna obowiązywać zasada dotrzymywania umów i zobowiązań. Zmieniona sytuacja może prowadzić do ich korekty, ale nie zerwania. (...)

W zasadniczym wystąpieniu na Uniwersytecie Warszawskim w marcu 2006 r. mówił: *Demokracja wymaga minimalnej choćby zdolności do dialogu i do kompromisu. (...)*

Mamy dziś do czynienia z zakwestionowaniem III Rzeczypospolitej. To stara idea politycznych inicjatorów IV RP, którzy przedtem mieli ideę „nowego początku”. Za każdym razem muszą mieć nowy początek, a to, co przedtem zrobiono – przekreślić. Zniszczyć w świadomości Polaków. Ale ten zabieg niszczy zarazem stosunek obywateli do własnego państwa. (...)

W demokracji nie wolno chcieć mieć wszystkiego. Kto chce mieć wszystko, chce za wiele.

Andrzej Friszke

Zamieszczone powyżej fragmenty artykułu, który ukazał się w miesięczniku „Więź” – kwiecień 2007, publikowane są z zgodą autora i wydawcy.

KONGRES ZA NAMI... I PRZED NAMI

31 marca odbył się Kongres Tematyczny poświęcony mediom. Chciałbym podziękować sporej grupce członków KIK-u, która wzięła udział w tym wydarzeniu. Zgodnie z opiniami wielu uczestników kongres był bardzo interesujący i może się okazać pożyteczny dla większości ruchów i stowarzyszeń reprezentowanych na tym spotkaniu.

Ojciec Adam Schulz, przewodniczący ORRK, która organizuje III Kongres, powiedział, że „wobec bogactwa mediów i rozwoju nowych technologii trzeba pomagać członkom ruchów – jeszcze bardziej niż dotąd – we właściwym korzystaniu i odbiorze przekazu medialnego. To jest olbrzymia praca formacyjna, która nas czeka. W świecie bogactwa propozycji medialnych wielu ludzi czuje się zagubionych. Musimy też nauczyć się – i zrozumieć – specyfikę mediów. Powinniśmy w szczególności nauczyć się wychodzić ze specyficznego getta języka i kultury religijnej.

Potrzebna jest też większa śmiałość i odwaga wyrażania swoich poglądów w sposób publiczny. Nasz głos też jest ważny! Ale trzeba brać za nasze opinie i wypowiedzi odpowiedzialność.

Zwłaszcza głos świeckich będzie coraz bardziej decydujący. Tego głosu potrzeba Kościołowi coraz bardziej. Musimy być mądrze obecni w życiu Kościoła i społeczeństwa. Papież Benedykt XVI mocno to podkreślał w swym przemówieniu do przedstawicieli ruchów w Częstochowie”.

Fot. Stanisław Latek

Od lewej: o. Adam Schulz, przewodniczący ORRK, red. Bogdan Sadowski (Polskie Radio), red. Ewa Czaczkowska („Rzeczpospolita”), ks. Kazimierz Sowa (dziennikarz, publicysta, współtwórca nowego kanału TVN)

Warto podkreślić, że wśród uczestników dyskusji panelowych znajdowali się znani dziennikarze i publicyści: Zbigniew Nosowski, Szymon Hołownia, Ewa Czaczkowska, ks. Kazimierz Sowa, Maciej Łętowski.

KIK był odpowiedzialny za zorganizowanie Kongresu Tematycznego, który był finałowym etapem przygotowań do Sesji Podsumowującej III Ogólnopolskiego Kongresu Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich.

Sesja Podsumowująca odbędzie się w **dniach 16-17 czerwca**. Są jeszcze możliwości zgłoszenia się do udziału w tym ważnym wydarzeniu. Zainteresowanych prosimy o pilny kontakt z Sekretarzem Klubu lub z niżej podpisanym (tel.: 602.737.903).

Stanisław Latek

POLITYKA RODZINNA

Polityka rodzinna jako hasło przewija się od dwóch lat. W marcu został ogłoszony rządowy program polityki rodzinnej.

Na spotkaniu w Klubie 19 kwietnia mówili o nim współtwórcy programu Łukasz Hardt z Instytutu Sobieskiego i

Leszek Bosek z wydziału prawa UW. Stephaan Raabe (Fundacja Adenauera) zapoznał nas szczegółowo z systemem polityki rodzinnej w Niemczech, omawiając również wprowadzane ostatnio zmiany i dyskusję wokół tych zmian.

Mieliśmy też możliwość usłyszeć głos Rafała Antczaka (główny ekonomista Grupa PZU), wskazującego na najwyższe opodatkowanie Polaków w świecie i brak mechanizmów rodzinnych.

Wypowiedzi poseł Anny Pakuły Sacharczuk i biskupa Andrzeja Dzięgi (Komisja Rodziny Episkopatu) dopełniły ten wielogłos. Z częścią wypowiedzi można się zapoznać na stronie internetowej www.pro-rodzina.pl.

Frekwencja na spotkaniu była znacznie liczniejsza niż w Sejmie w momencie omawiania sytuacji polskiej rodziny, ale jednak nie imponująca. Niestety, zabrakło czasu na liczniejsze głosy z żywo reagującej sali, a wydaje się, że sensownej polityki rodzinnej nie da się zbudować bez głosów samych zainteresowanych.

Zapraszam więc serdecznie na **następne spotkanie** z tego cyklu, które odbędzie się **24 maja o godz. 18.00** w siedzibie Klubu przy ul. Oboźnej 7.

Teresa Kapela

KOMUNIKAT SEKCJI RODZIN

Z radością zawiadamiamy o powstaniu nowej, LXIII grupy. Prowadzić ją będzie Mateusz Luft wraz z doborową kadrą, w skład której weszli: Piotr Bielecki, Ela Komorowska, Janek Mencwel, Klara Rościszewska i Marysia Żywicka.

Inauguracyjne spotkanie grupy odbyło się tradycyjnie w domu rekolekcyjnym Przymierza Rodzin w Podkowie Leśnej. Spotkanie przygotowały koordynatorki najmłodszych grup – Magda Rey i Marta Borkowska, a udział w nim wzięli doświadczeni już rodzice (niegdyś wychowawcy) Kasia i Michał Zakroczymscy. Podzielili się oni z rodzicami nowo powstałej grupy swoimi wrażeniami i swoim doświadczeniem bycia w Sekcji Rodzin, w grupach swoich synów.

Najmłodszej grupie życzymy ciekawych, radosnych spotkań i wycieczek oraz wspinających przeżytych wakacyjnych.

Krzyszyna Sieroszewska

SPOTKANIE W NAZARECIE

Chrystus Pan zmartwychwstał! Prawdziwie nam powstał! Spotkanie rozpoczęło wspomnienie Drogi Krzyżowej, którą zśliśmy razem z Jezusem miesiąc temu.

Tu nastąpiło opowiadanie o wielkosobotnim oczekiwaniu w wieczniku ukoronowanym niedzielą radością. Trzy niewiasty spotkały anioła przy grobie. Strażnicy padli na ziemię, jak nieżywi! Anioł wypowiedział trudne do zrozumienia słowa o zmartwychwstaniu Pana, które jednak napełniły serca kobiet, a potem i apostołów, niewypowiedzianą radością: *śpiewaliśmy Otrzyście już tży płaczący, zale z serca wuzycie!*

Podobnie poczuli się uczniowie w drodze do Emaus, gdy rozpoznali w nieznanym Jezusa. A gdy przeniknął On przez zamknięte drzwi wiecznika, wszyscy uczniowie zostali posłani do głoszenia prawdy o Zmartwychwstaniu, a *Boża radość jak rzeka* wypełniła dusze apostołów.

Po cudownym połowie pięknych, kolorowych ryb na Jeziorze Genezaret Jezus nakazał Szymonowi Piotrowi: *Paś baranki moje*, czyniąc go pierwszym papieżem wspólnoty chrześcijan.

Fot. Andrzej Jaczewski
Połowy łodzią piotrową

Po posiłku nastąpiła szalona zabawa: balonik rósł niebotycznie, niedźwiedzie głośno chrapały i potem łapały, muzyczne sygnały nakazywały poszukiwania określonego koloru. Na zakończenie dzieci wykonały kolorowe łodzie św. Piotra.

Alicja Gronau-Osińska

SEKCJA EMAUS

Ojciec Z. Perz poprowadził rozważania o Zmartwychwstaniu na bazie *Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego*. Stanowi ono ukoronowanie tajemnicy Wcielenia.

To wydarzenie historyczne przez świadectwa niewiast, Piotra, Dwunastu, a potem także ukazanie *pięciuset braciom równocześnie* (1 Kor 15, 5-6). Ale przede wszystkim wydarzenie transcendentne. Powstanie z martwych nie było powrotem do życia ziemskiego (jak 3 osób opisanych w Ewangeliach), ale przemianą Ciała Chrystusa w stan uwielbienia, z zachowaniem śladów męki.

W Zmartwychwstaniu okazała się moc Boga Ojca i Syna – przez odzyskanie dobrowolnie ofiarowanego życia, Ducha – przez ożywienie człowieczeństwa do stanu chwalebego.

Dalej rozważaliśmy słowa *Credo* o Wniebowstąpieniu i Ześlaniu Ducha Świętego. Trzecia Osoba Boska jest niewidzialna, ale poznawalna dzięki działaniu. To On umocnił i usprawnił apostołów do głoszenia Dobrej Nowiny.

Alicja Gronau-Osińska

Sekcja Emaus zaprasza na **Dzień Skupienia w sobotę, 2 czerwca, w godz. 9.00-16.30** u Sióstr Urszulanek przy ul. Wiślanej 2 (róg ul. Dobrej, *vis a vis* BUW).

W programie: modlitwa poranna, Msza Święta, dwie nauki, które wygłosi o. Zygmunt Perz SJ – w przerwie obiad i spacer w ogrodach na dachu BUW.

Koszt: 10 zł obiad, ofiara na tacę.

Zgłoszenia do 30 maja przyjmuje Alicja Gronau-Osińska, tel.: 840-69-81, agronau@wp.pl.

KOMUNIKAT SEKCJI POLSKO-NIEMIECKIEJ

Wspólnie z „Przeglądem Powszechnym” serdecznie zapraszamy na spotkanie z niemieckimi teologami katolickimi – panem **Winfriedem Lipscherem** i jego żoną panią **Brigitte Waterkott-Lipscher** – w dniu **18 maja o godz. 17.30 do BOBOLANUM**, Auli Papieskiego Wydziału Teologicznego przy ul. Rakowieckiej 61 w Warszawie.

Tematem spotkania, które poprowadzi pan Tomasz Kurtz, jest „**Sacrum i profanum. Różnice w mentalności Polaków i Niemców**” (I strona).

Pan Winfried Lipscher jest wielkim przyjacielem Polski i Polaków. Był jednym z sygnatariuszy Memorandum

Bensberger Kreis w 1968 roku. Jest teologiem katolickim, uczniem Josepha Ratzingera i Karla Rahnera. Przetłumaczył „Tryptyk Rzymski” Karola Wojtyły na jęz. niemiecki. Został odznaczony przez Jana Pawła II Orderem św. Sylwestra.

Pan Lipscher przez wiele lat pracował w Ambasadzie Niemieckiej w Warszawie głównie jako tłumacz, ale zajmował się również kontaktami z polskim Kościołem. Działa na rzecz polsko-niemieckiego pojednania.

Halina Rudzka

KOMUNIKAT SEKCJI WSPÓŁPRACY Z KATOLIKAMI NA WSCHODZIE

W końcu marca pożegnaliśmy śp. Wandę Siwek, wieloletnią szefową naszej Sekcji. Odeszła tak niespodziewanie, w pełni zaangażowana w pracę klubową, pozostawiając nas w smutku i zadumie nad nieodgadnionymi wyrokami Opatrzności. Świeć Panie nad jej duszą!

Nową przewodniczącą Sekcji została Krystyna Engelking. Dziękujemy za podjęcie trudu koordynowania naszej pracy i życzymy sił fizycznych i duchowych. Będziemy wszyscy wspierać ją w tym dziele, bo za wschodnią granicą czekają na naszą pomoc – czasem licząc jedynie na naszą obecność, życzliwą pamięć o nich i dobre słowo.

Paweł Broszkowski

KOMUNIKAT SEKCJI ESPERANTO

W kwietniu członkowie Sekcji wzięli udział w uroczystości rocznicowej upamiętniającej 90. rocznicę śmierci dr. Ludwika Zamenhofa – nawiedzono grób twórcy międzynarodowego języka esperanto na Cmentarzu Żydowskim w Warszawie przy ul. Okopowej.

Informujemy, że doroczne spotkanie modlitwne esperantystów środowiska warszawskiego odbędzie się w sobotę, dnia 19 maja 2007 roku, w Domu Rekolekcyjnym Braci Dolorystów w Józefowie k. Otwocka przy Al. Przyszłości 8. Opiekę duszpasterską sprawuje ks. dr Roman Forycki. W galerii Domu Rekolekcyjnego zaprezentujemy wystawę pt.: „Wkład esperanta w ekumeniczne chrześcijaństwo”, opracowaną przez Sekcję Esperanto KIK.

Bliższe informacje można uzyskać w czasie dyżuru Sekcji w czwartki w godzinach 15.00-16.30 w KIK-u lub u kierownika Sekcji, tel. kom.: 602.128.408.

Bohdan Wasilewski, Kierownik Sekcji

KOMUNIKAT STARSZEGO EKUMENISTY

Kolejne comiesięczne nabożeństwo ekumeniczne w świątyni luterkańskiej przy ul. Puławskiej 2a odbędzie się **7 maja**, jak zawsze **o godz. 19.00**, w ramach Ekumenicznych Dni Biblijnych. Homilię wygłosi **p. Małgorzata Platajs**, dyrektor Polskiego Towarzystwa Biblijnego.

Jan Turnau

KOMUNIKAT FUNDACJI im. Ks. STEFANA NIEDZIELAKA

Wszystkim darczyńcom i przyjaciołom Fundacji składamy serdeczne podziękowania za wielkocenną pomoc finansową dla naszych rodaków zamieszkałych na Wschodzie.

Ryszard Buch

SPRAWOZDANIE SKARBNIKA ZA ROK 2006

Przychody

W roku 2006 przychody wynosiły **2 024 205,17 zł**. Są to fundusze pochodzące ze składek członków, z przychodów od spółki „Libella”, której Klub jest współwłaścicielem, szeregu darowizn i projektów. Klub otrzymał od Darczyńców łącznie **1 991 333,17 zł**, z czego od instytucji **1 743 453,37 zł**, od sponsorów prywatnych **177 174,63 zł**, z tytułu 1% podatku na OPP **70 705,17 zł** (zostały one przeznaczone głównie na zakup i adaptację nowej siedziby **67 283,87 zł**), a ze składek członków Klubu **32 872,00 zł**.

Finansowanie działalności Klubu, czyli koszty

W roku 2006 koszty wynosiły łącznie **1 101 668,66 zł**.

Nadwyżka przychodów nad kosztami w wysokości **918 099,80 zł** zasili przychody roku 2007 i będzie w większości przeznaczona na pokrycie kosztów związanych z zakupem i adaptacją wewnątrz nowej siedziby Klubu na Freta (inwestycja jest w toku i nie jest zamkniętym projektem finansowym). Sprawozdanie dotyczące tego przedsięwzięcia przedstawione będzie po ostatecznym zakończeniu prac.

Koszty administracyjne (część kosztów czynszu, energii, usług telekomunikacyjnych i opłat pocztowych, wynagrodzenia pracowników Klubu, ubezpieczenia społeczne, podatki, koszty remontów, materiały biurowe, usługi transportowe, opłaty bankowe, itp.) to **336 840,27 zł**.

Działalność statutową Klubu można ująć w poszczególne projekty finansowe. Większość kosztów statutowych realizowana była z przychodów spółki „Libella”. Poszczególne projekty miały także dodatkowych sponsorów, bądź były finansowane z dotacji budżetowych lub samorządowych. Koszty działalności statutowej opiewały na **764 828,39 zł**:

Zebrania Ogólne – czyli wszystkie spotkania, wykłady, debaty, konferencje, prelekcje itp. organizowane przez Zarząd Klubu (w tym wydarzenia związane z obchodami jubileuszu 50-lecia istnienia Klubu). Klub pokrywał koszty związane z zakupem materiałów potrzebnych do przeprowadzenia spotkania, koszty organizacyjne, w tym koszty wynagrodzeń, biurowe, wynajem sal na spotkania itp. Łączna suma wydatków związanych z zebraniem ogólnym wynosi **57 176,81 zł**.

Sekcja Rodzin. Sekcja zorganizowała wiele spotkań i wyjazdów, m.in. biwaki zimowe i letnie, wyjazdy formacyjne i rekolekcyjne dla wychowawców. W ramach tych wydarzeń Klub ponosił niektóre koszty transportu, noclegów, wyżywienia, imprez turystycznych i niezbędnych drobnych zakupów. Klub opłacał także wynagrodzenia pracownika sekretariatu sekcji oraz honoraria za wykłady i specjalistyczne zajęcia z młodzieżą. W roku 2006 na działalność w ramach sekcji wydano **66 887,38 zł**. W ramach pracy sekcji zrealizowano projekt "Szkolenia dla kadry wychowawczej" finansowany z dotacji Miasta St. Warszawa Biuro Edukacji (**4 000 zł**).

Sekcja młodzieżowa **Drum Bun**. Klub ponosi koszty organizacji imprez sekcji młodzieżowej, takich jak: Zabawa Majowa, Kopanina, projekt „Od kaesu do dwa cztery” (spotkania z historią) i wydawanie biuletynu sekcji. Na te cele w roku 2006 wydano **2 751,97 zł**.

W 2006 roku Drum Bun zorganizował projekt „**Summerweek**”, który jest tygodniowym spotkaniem dla przedstawicieli stowarzyszeń zrzeszonych w organizacji JECI-MIEC. Budżet projektu wyniósł **38 023,89 zł** i był sfinansowany przez Fundację Rozwoju Systemu Edukacji – Program Młodzież oraz przez Ambasadę Izraela.

Klub Żeglarski „Santa Maria”. W ramach działalności tej sekcji organizowane są szkolenia oraz rejsy śródlądowe i morskie. Klub zajmuje posesję nad Zalewem Zegrzyńskim. Znajdują się tam hangary oraz sprzęt i wyposażenie niezbędne do działalności sekcji. Klub ponosi koszty dzierżawy terenu oraz opieki nad majątkiem sekcji, ponosi także inne koszty związane z funkcjonowaniem „Santa Marii”. W roku 2006 na te cele wydano **15 764,36 zł**.

Sekcja Współpracy z Katolikami na Wschodzie. Sekcja organizuje różnego rodzaju pomoc dla środowisk katolickich w Europie Wschodniej. Sekcja angażuje się w życie Kościoła w Polsce uczestnicząc m. in. w spotkaniu i Mszy Świętej z Papieżem Benedyktem XVI na krakowskich Błoniach. Sekcja organizowała w tym roku dystrybucję leków będących darowizną od Zakładów Farmaceutycznych „Polfa” S.A. – na Białoruś, Ukrainę i do Rosji. Wydatki sekcji wyniosły łącznie **32 728,67 zł**.

W ramach działalności charytatywnej Klubu działa **Sekcja Pomocy**. Sprawuje ona opiekę nad ok. 50 osobami (opieka nad osobami starszymi lub chorymi, organizacja drobnego wsparcia materialnego, pomoc w drobnych sprawach codziennych i urzędowych, porządki, zakupy). Klub opłaca wynagrodzenie oraz dokonuje zwrotu kosztów rozmów telefonicznych pracownika koordynującego pracę sekcji. Koszty finansowane były ze środków pochodzących od spółki „Libella” oraz wpłat osób prywatnych i wynosiły **8 678,21 zł**.

Chór „Ars Cantata” jest kameralnym chórem posiadającym bogaty repertuar muzyki religijnej i świeckiej. Uczestniczy w wielu konkursach i przesłuchaniach, odbywa koncerty. Klub finansuje wynagrodzenia osób koordynujących pracę chóru, koszty noclegów i wyżywienia podczas wyjazdów warsztatowych. Całość wydatków w roku 2006 wynosiła **38 068,94 zł**. Chór zrealizował projekt "Międzynarodowy Festiwal Chóralny w Prowansji" finansowany z dotacji Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu operacyjnego "Promocja Kultury polskiej za granicą" (**26 819,00 zł**).

Żeński Chór Muzilo to drugi chór Klubu. W jego repertuarze znajdują się głównie pieśni patriotyczne i religijne. W roku 2006 działalność chóru skoncentrowana była na realizacji projektu "Koncerty Żeńskiego Chóru Muzilo" finansowanego z dotacji Miasta St. Warszawa Dz. Śródmieście. Klub finansuje wynagrodzenia dyrygenta i akompaniatora chóru. Na te cele w 2006 roku wydano łącznie **7 160,00 zł**.

Program Stypendialny. W roku 2006 na podstawie specjalnie zawieranych umów stypendialnych wypłacono stypendia socjalne i naukowe w łącznej kwocie **33 750,00 zł**. Środki Funduszu to wpłaty uczestników Wielopokoleniowego Balu KIK oraz inne wpłaty Darczyńców w ciągu roku.

Porozumienie KIK. Klub ponosi koszty redakcji strony www Porozumienia KIK, spotkań przedstawicieli KIK-ów oraz współpracy programowej z innymi klubami. W 2006 roku na ten cel przeznaczono **14 250,81 zł**.

Projekt Pax Romana oraz **inne projekty międzynarodowe** – Klub ponosił koszty wynagrodzenia za prowadzenie sekretariatu projektu, koszty delegacji i spotkań oraz wpłacił składkę członkowską w Pax Romana. Wydatki w ramach projektu **Pax Romana** opiewały na kwotę **6 682,55 zł**. Inne projekty międzynarodowe to uczestnictwo Prezesa Klubu w Konferencji Europejskich Ruchów Katolickich w Luxemburgu i członka Zarządu Klubu w Kongresie Renovabis w Niemczech. Koszty projektów międzynarodowych to **3 467,89 zł**.

Zjazd Gnieźnieński. Koszty projektu w 2006 roku to **11 400,00 zł**. Obejmowały one m. in. wynagrodzenie dla osób odpowiedzialnych za koordynowanie prac związanych z projektem.

Projekt „Białoruś” to zorganizowany przez członków KIK zjazd naukowy uczniów i nauczycieli z Liceum Humanistycznego im. Jakuba Kołosa z Mińska. Budżet projektu w 2006 roku wynosił **10 025,95 zł**. Obejmował koszty dojazdu i pobytu w Polsce uczestników z Białorusi, koszty podróży organizatorów, wyżywienia uczestników, koszty spotkań i imprez oraz koszty rozmów telefonicznych.

Projekt „Białoruś II” – KIK wspomagał przygotowania do koncertu „Solidarni z Białorusią” organizowanego przez Inicjatywę Wolna Białoruś. W ramach swoich działań Klub poniósł koszty kampanii informacyjnej i ekspozycji plakatów promujących koncert. Łączna suma kosztów to **5 269,80 zł**.

Projekt „Weekend w Polsce”. W ramach projektu przyjechało do Warszawy łącznie 250 młodych Białorusinów. Byli oni podzieleni na grupy po 15-20 osób. Każdorazowo pobyt zaczynał się w piątek rano, a kończył w niedzielę wieczorem. Każda grupa miała do wyboru jeden z czterech typów szkoleń. Budżet projektu w 2006 roku wynosił **179 305,83 zł**. Obejmował koszty dojazdu i pobytu (zakwaterowanie i wyżywienie) w Polsce uczestników z Białorusi, koszty spotkań i imprez, wynagrodzenia dla prowadzących zajęcia i koordynatora projektu oraz koszty utrzymania biura (materiały biurowe, rozmowy telefoniczne, itp.), koszty przygotowania i bieżącej obsługi strony www, koszty tłumaczeń, usług wydawniczych (materiały szkoleniowe, płyty CD dla wszystkich uczestników). Projekt był sfinansowany przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Europejski Portal Informacyjny www.4Belarus.eu – portal internetowy na bieżąco informujący o obecnym stanie represji politycznych na Białorusi, akcjach wsparcia opozycji demokratycznej, wydarzeniach kulturalnych dotyczących Białorusi oraz prezentujący relacje mediów z wydarzeń na Białorusi. Projekt był sfinansowany ze środków Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Budżet projektu wyniósł **52 325,96 zł**. Obejmował koszty obsługi informatycznej i dziennikarskiej, koszty tłumaczeń, wynagrodzenie osób obsługujących projekt ze strony polskiej i białoruskiej, koszty pracy biura.

Inne koszty – do kosztów działalności statutowej w 2006 roku zaliczały się także: część kosztów czynszu, energii, usług telekomunikacyjnych i opłat pocztowych (w wymiarze odpowiadającym działalności statutowej). Jako koszty statutowe traktuje się również wynagrodzenia za prace związane z tworzeniem i realizacją programu Klubu, koszty opracowania i druku Informatora Klubowego. Suma tych kosztów wynosiła **171 688,57 zł**.

W Klubie funkcjonuje także wiele drobniejszych, z punktu widzenia finansowego, projektów. Łącznie na ich cele wydano **2 888,69 zł**. Były to: **Czytelnia** – prenumerata czasopism i zakup książek, **Piknik KIK** – koszty organizacyjne i związane z bieżącą obsługą pikniku, **Sekcja Emaus** – zakupy materiałów niezbędnych podczas zajęć z dziećmi, drobne wynagrodzenia, **Sekcja Esperanto** – koszty organizacji spotkania, **Sekcja Historyczna** – koszty prelekcji wygłaszanych w ramach spotkań sekcji, **Sekcja Kulturalno-Turystyczna** – koszty prelekcji wygłoszonej podczas jednego ze spotkań sekcji, **Sekcja Nauczycielska** – zakup materiałów potrzebnych do prac sekcji, **Zespół Indii** – koszty wysyłki paczek do Indii.

Krzysztof Sawicki